

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/34/2018
Identifikačné číslo spisu: 6017200259
Dátum vydania rozhodnutia: 25.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6017200259.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobkyne (v konaní sťažovateľka): Daniela Tóthová - AKVARISTIKA, so sídlom Moskovská 34, 974 04 Banská Bystrica, IČO: 32 005 377, zast. JUDr. Ladislavom Miklošom, advokátom, so sídlom Vodná 6, 040 01 Košice, proti žalovanému: Riaditeľ Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, so sídlom Dolná 46, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o všeobecnej správnej žalobe, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 8. marca 2018 č. k. 24S/93/2017-59 v spojení s opravným uznesením zo dňa 26. júla 2018 č. k. 24S/93/2017-89, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím o námietke číslo: 01289/06/2017 z 14.06.2017 (ďalej na účely rozsudku len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný ako príslušný správny orgán podľa § 4 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z.z. o štátnej

kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 128/2008 Z.z.“) v súlade s § 46 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) a podľa § 6 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z.z. bola námietka žalobkyne zo dňa 08.06.2017 podaná na základe kontroly v prevádzke chovateľských potrieb AKVARISTIKA vykonanej 06.06.2017 voči Opatreniam na mieste uloženým pri kontrole - záväzným pokynom podľa § 6 ods. 1 písm. c) zák. č. 128/2002 Z.z. zamietnutá a uvedené opatrenia na mieste potvrdené.

2. Predmetom kontroly vykonanej dňa 06.06.2017 Slovenskou obchodnou inšpekciou, Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj (ďalej len „Inšpektorát SOI“) v prevádzke chovateľských potrieb AKVARISTIKA, Horná 12, Banská Bystrica, ktorú prevádzkuje žalobkyňa, bolo dodržiavanie ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 397/2008 Z.z. a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 250/2007 Z.z.“) a zákona č. 377/2004 Z.z. o ochrane nefajčiarov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zistené nedostatky boli Inšpektorátom SOI zaznamenané v Inšpekčnom zázname z 06.06.2017 (ďalej len „inšpekčný záznam“), z obsahu ktorého vyplýva zistenie viacnásobného porušenia zák. č. 250/2007 Z.z. Zistenia porušenia zák. č. 377/2004 Z.z. zistené neboli. Opatrenia boli kontrolovanému subjektu ústne oznámené a bol o nich vyhotovený písomný záznam. Žalobkyňa podala voči opatreniam na mieste námietky, o ktorých rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím.

3. Súčasťou inšpekčného záznamu boli záväzné pokyny uložené v súlade s § 6 ods. 1 písm. c) zák. č. 128/2002 Z.z., a to:

- 1) Zabezpečiť, aby vydaný doklad o kúpe obsahoval všetky predpísané náležitosti v súlade s platnými právnymi predpismi.
- 2) Zabezpečiť, aby boli spotrebiteľia riadne informovaní o cene predávaných výrobkov, aby boli výrobky zreteľne označené cenou alebo informácia o cene bola inak vhodne sprístupnená v súlade s platnými právnymi predpismi.
- 3) Zabezpečiť, aby sa priložené písomné informácie o vlastnostiach výrobkov, o spôsobe ich použitia, údržbe o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z ich nesprávneho použitia alebo údržby pri odpredávaných výrobkoch nachádzali aj v štátnom jazyku v súlade s platnými právnymi predpismi.
- 4) Zabezpečiť, aby spotrebiteľom neboli ukladané povinnosti bez právneho dôvodu v súlade s platnými právnymi predpismi.
- 5) Zabezpečiť, aby boli spotrebiteľia jasným a zrozumiteľným spôsobom informovaní o možnosti obrátiť sa na subjekt alternatívneho riešenia sporov v prípade ustanovených zákonom č. 391/2015 Z.z. o alternatívnom riešení spotrebiteľských sporov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.
- 6) Zabezpečiť, aby zamestnanci v prevádzkarni, ktorí prichádzajú do styku so spotrebiteľom mali označenie alebo odev, ktorí ich odlišia od spotrebiteľa v súlade s ustanoveniami platných právnych predpisov.

Zodpovednou osobou za zabezpečenie splnenia týchto opatrení bola označená žalobkyňa a termín na zabezpečenie ich splnenia bol: Ihneď a trvale. V súlade s § 6 ods. 1 písm. a) bod 1 zák. č. 128/2002 Z.z. bolo vydané opatrenie uložené na mieste, a to:

7) Zákaz predaja piatich druhov výrobkov (pôvodom z EÚ) v celkovej hodnote 274,24 Eur z dôvodu chýbajúcich informačných povinností v štátnom jazyku.

4. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že o ústnom oznámení opatrení nemal pochybnosti, nakoľko takáto forma je bežnou praxou pri inšpekcii a potvrdila to sama žalobkyňa keď uviedla, že o výsledku kontroly vyhotovili inšpektori inšpekčný záznam, ktorý prečítali a podpísali až po ukončení kontroly. Mal tak za nespochybniteľné, že opatrenia boli žalobkyňi oznámené ústne a následne bol vyhotovený inšpekčný záznam, ktorý bol podpísaný a odovzdaný na podpis.

5. Ďalej žalovaný uviedol, že pokiaľ bolo kontrolou zistené nedodržiavanie minimálneho štandardu ochrany spotrebiteľa, inšpektor bol povinný na odstránenie takýchto nedostatkov uložiť opatrenia na mieste, ktoré neboli zmätočné, ak inšpektor opatrením vyžadoval odstránenie zistených nedostatkov,

ktoré vznikli práve v dôsledku nedodržania povinnosti vyplývajúcej z platnej právnej úpravy na ochranu spotrebiteľa. Ďalej žalovaný konštatoval, že všetky opatrenia boli uložené opodstatnene, pretože boli zistené porušenia zák. č. 250/2007 Z.z., ktoré si ich vydanie vyžadovali. Uložené opatrenia žalovaný nepovažuje za represiu (trestanie), nakoľko sa ich uložením sledovalo odstránenie poruchového stavu, to znamená zabezpečenie dodržiavania minimálnej miery ochrany spotrebiteľa.

6. K nepreskúmateľnosti inšpekčného záznamu uviedol, že z neho zreteľne vyplývalo, že tento bol najprv vytlačенý a následne bol prerokovaný s osobou, ktorá bola vo vysvetlivke identifikovaná a ktorá ho podpísala. Námieta žalobkyne o nepreskúmateľnosti inšpekčného záznamu teda nemala logický ani vecný základ. Nezaznamenanie vyjadrenia žalobkyne k inšpekčnému záznamu do kópie inšpekčného záznamu, ktorý jej bol odovzdaný, nemôže byť na ťarchu inšpektorov, pretože vyjadrenie nie je povinnosťou, ale právom kontrolovaného subjektu, ktorý s ním môže naložiť spôsobom, ktorý uzná za vhodný.

7. V napadnutom rozhodnutí žalovaný konštatoval, že uloženie opatrení nie je možné považovať za sankcionovanie, nakoľko sa ich uložením sleduje odstránenie poruchového stavu, t.j. zabezpečenie dodržiavania minimálnej miery ochrany spotrebiteľa. Po odstránení nedostatku bude tovar možné znova predávať a uloženie opatrenia, ktorým sa sledovalo len dodržiavanie právnych predpisov tak nespôsobilo kontrolovanému subjektu nijakú ujmu. Zdôraznil, že je potrebné rozlišovať medzi ukladaním opatrení na mieste, ktorým sa sleduje náprava poruchového stavu a represiou v podobe sankcií, ktorými sa sleduje vyvodzovanie zodpovednosti za porušenie zákona. Opatrenia na mieste nie je možné stotožňovať s represiou. Za irelevantný preto považoval odkaz na Dohovor o ľudských právach a základných slobodách (ďalej len „Dohovor“),

II.

Konanie na správnom súde

8. Žalobou podanou na Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) sa žalobkyňa domáhala zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie z dôvodu, že žalovaný nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobkyňi, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a žalovaný rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a po prejednaní veci na pojednávaní dospel k záveru, že ani z jedného zo žalobou uplatnených dôvodov nezákonnosti napadnutého rozhodnutia nebolo možné dospieť k záveru, že napadnuté rozhodnutie nie je v súlade so zákonom, a preto krajský súd podľa § 190 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) žalobu zamietol.

10. Krajský súd konštatoval, že žalovaný v jednotlivých bodoch inšpekčného záznamu (zistených porušení zák. č. 250/2007 Z.z.), v každom zvlášť, popísal v čom spočívalo konkrétne porušenie zákona, tzn. uviedol presný opis, počet, prípadne iné identifikátory výrobkov, ku ktorým sa zistené porušenie zákona vzťahovalo a citoval tiež konkrétne ustanovenia zák. č. 250/2007 Z.z., ktoré boli jednotlivými zisteniami porušené. K jednotlivým zisteniam porušenia zákona boli uložené záväzné pokyny - opatrenia na mieste pod bodmi 1 až 8 s termínom ich zabezpečenia žalobkyňou. Okrem uvedených skutočností inšpekčný záznam obsahoval miesto a čas vykonanej kontroly, označenie kontrolného a kontrolovaného subjektu a bol opatrený podpismi, prípadne aj pečiatkami oprávnených osôb (inšpektorov a žalobkyne) s vyjadrením - vysvetlivkou žalobkyne. Popis týchto skutočností je zrozumiteľný, bez vyvolania pochybností o ich obsahu. Potrebné je rešpektovať povahu a obsah inšpekčného záznamu, ktorého obsah a náležitosti zákon nevymedzuje, preto pokiaľ sú z jeho obsahu dostatočne zrejmé skutočnosti, ktoré požaduje ust. § 22 Správneho poriadku pre zápisnicu, nebolo namieste vyčítať mu nezrozumiteľnosť, arbitrárnosť alebo nepreskúmateľnosť. Naopak, bol dôvod na to, aby žalovaný tieto námietky žalobkyne zamietol.

11. K námietke, že nepostačoval len odkaz na inšpekčný záznam krajský súd uviedol, že inšpekčný záznam tvorí jeden celok, ktorý v špecifickej forme obsahuje kontrolné zistenia - porušenia zák. č. 250/2007 Z.z. aj prijaté opatrenia. Jednotlivé opatrenia uvedené v časti inšpekčného záznamu označenom ako „Záväzné pokyny“ pod bodmi 1 až 7 (bod č. 8 sa týkal len povinnosti informovať žalobkyňu vedúcou prevádzky o vykonanej kontrole, jej priebehu a zisteniach) zrozumiteľne obsahovo a funkčne nadväzujú na časť inšpekčného záznamu označenú ako „Zistený skutkový stav“, kde Inšpektorát SOI popisuje kontrolné zistenia. Keďže výkon kontroly výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu nemožno stotožňovať s vedením správneho konania, na vyhotovenie inšpekčného záznamu sa nevzťahovali kritériá stanovené zákonom pre rozhodnutie (§ 46, § 47 Správneho poriadku). Krajský súd zobral do úvahy aj tú skutočnosť, že len špecifická vnútorná systematika, resp. štruktúra inšpekčného záznamu, ako správneho aktu sui generis, ktorá je diametrálne odlišná od zaužívanej formy rozhodnutí s obvyklými obsahovými náležitosťami (výrok, odôvodnenie, poučenie), sama o sebe nemôže znamenať jeho nezrozumiteľnosť, t.j. aj nezrozumiteľnosť alebo neurčitost' opatrení nadväzujúcich na jednotlivé kontrolné zistenia. Odôvodnenie nepatrí medzi obsahové náležitosti inšpekčného záznamu.

12. Krajský súd zdôraznil, že účelom štátnej kontroly výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu je zabezpečenie dodržiavania zák. č. 250/2007 Z.z., prípadne iných právnych predpisov (§ 1 ods. 1 písm. a/, 2 zákona č. 128/2002 Z.z.). V rámci výkonu kontroly sa primárne zisťuje dodržiavanie právnych predpisov, čomu zodpovedá obsah inšpekčného záznamu, ktorého nosnou časťou je opis zistených porušení zák. č. 250/2007 Z.z. Výkon kontroly predstavuje skôr faktickú činnosť spočívajúcu v zisťovaní skutkového stavu. Prekročenie zákonom zverenej právomoci pri postupe v rámci výkonu kontroly ani vo vzťahu k jej výsledku v podobe inšpekčného záznamu zistené nebolo (§ 134 ods. 2 S.s.p.), nakoľko Inšpektorát SOI bol oprávneným na vykonanie kontroly, ako aj na uloženie opatrení na mieste (§ 3, § 4, § 6 ods. 1, 2 zákona č. 128/2002 Z.z.).

13. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho postupu Inšpektorátu SOI nebola zistená svojvôľa alebo iné zjavné zneužitie práva, ktorému krajský súd poskytuje ochranu. Kontrola bola vykonaná v súlade so zákonom, a preto žalovaný uložené opatrenia potvrdil. Inšpektorát SOI nebol povinný zadovážovať ďalšie podklady alebo dôkazy, pretože zákon ani iný všeobecne záväzný právny predpis mu takúto povinnosť neukladá. Dokazovanie sa v rámci kontroly výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu nevykonáva, nakoľko výkon kontroly nemá charakter rozhodovacieho procesu, teda správneho konania tak, ako ho má na mysli Správny poriadok. Ani z platnej právnej úpravy kontroly výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu nevyplývala Inšpektorátu SOI povinnosť zistené porušenia predpisov v rámci vyhotovenia inšpekčného záznamu dokazovať. To znamená skutkové zistenia uvedené v inšpekčnom zázname neboli založené na hodnotení dôkazov, vychádzali len zo zistených skutočností na mieste samom a z vyjadrení počas výkonu kontroly. Ak teda žalobkyňa namietala nesprávne právne posúdenie veci Inšpektorátom SOI, resp. nesprávne hodnotenie dôkazov, takéto námietky neobstoja, pretože nemajú oporu v aplikovanej právnej úprave. Žalovaný pri rozhodovaní o námietkach proti opatreniam dokazovanie vykonával len posúdením obsahu administratívneho spisu, t.j. najmä inšpekčného záznamu a uložených opatrení, čo je zreteľné z obsahu preskúmaného rozhodnutia.

14. Napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľnosťou pre nedostatok označenia príloh alebo podkladov, z ktorých vychádzalo netrpí, jednak preto, že z jeho obsahu je zjavné, na čom žalovaný založil svoje závery a z akých skutkových zistení a podkladov vychádzal a tiež preto, že so všetkými podstatnými námietkami žalobkyne sa dostatočne vysporiadal. Ďalšie podklady žalovaný nebol povinný zabezpečiť, pretože dokazovanie bude viesť až v správnom konaní o správnom delikte.

15. Krajský súd ďalej uviedol, že vyjadrenie inšpektorov vo forme úradného záznamu nepredstavovalo podklad rozhodnutia žalovaného tak, ako ho má na mysli ust. § 32 ods.2, resp. § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Špecifický podklad pre samostatné konanie o správnom delikte tvorí inšpekčný záznam (obsahujúci opatrenia), ktorý bol podkladom aj pre napadnuté rozhodnutie žalovaného o opravnom

prostriedku proti uloženým opatreniam. S obsahom vyjadrenia v úradnom zázname bola žalobkyňa oboznámená, pretože ho žalovaný vo svojom rozhodnutí uviedol v plnom znení. Úradný záznam, obsahom ktorého bolo vyjadrenie inšpektorov k priebehu vykonanej kontroly, obsahoval len podrobnejšie opísanie priebehu kontroly zaznamenananej v inšpekčnom zázname a vyjadrenia k námietkam žalobkyne. Bol teda určitým interným poskytnutím informácie nadriadenému, ktorý neobsahoval nové zistenia alebo iné rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k uloženým opatreniam. Preto neobstojí ani námietka žalobkyne, že jej nebola daná možnosť vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladu a k spôsobu jeho zistenia, čím jej bolo znemožnené účinne obhajovať jej procesné práva a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vzhľadom na osobitosti konania o námietkach, najmä na enormnú krátkosť lehoty na rozhodnutie o námietkach - do piatich dní od ich doručenia, je zrejmé, že použitie Správneho poriadku musí byť primerané. Striktne uplatňovanie všetkých procesných inštitútov a oprávnení vyplývajúcich zo Správneho poriadku preto nebolo možné od žalovaného spravodlivo a bez neprimeraného formalizmu požadovať. Ak by aj na základe odlišného výkladu bolo namieste pripustiť, že došlo k porušeniu § 33 ods. 2 Správneho poriadku, vzhľadom na všetky okolnosti veci, najmä na povahu vyjadrenia inšpektorov, nešlo by o procesnú vadu natoľko zásadnú, ktorá by mala za následok nezákonnosť samotného napadnutého rozhodnutia.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

16. Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa (ďalej len „sťažovateľka“) kasačnou sťažnosťou z 25.04.2018 (č. I. 70), v ktorej uviedla ako dôvody kasačnej sťažnosti, že:

- krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.),
- krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p.).

17. Podľa sťažovateľky z rozsudku krajského súdu ani z rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, ako sa žalovaný aj krajský súd vysporiadali s námietkou nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti konštatovania inšpektora a krajský súd len príliš formalisticky a len odsúhlasením vyjadrení žalovaného k žalobe, resp. na súdnom pojednávaní odôvodnil svoje rozhodnutie. Sťažovateľka poukázala na skutočnosť, že tak žalovaný ako aj krajský súd, ex offio neskúmal zákonnosť inšpekčného záznamu a zrozumiteľnosť a preskúmateľnosť jeho výroku ako rozhodnutia. Z inšpekčného záznamu je zrejmé, že žalovaný autoritatívnym spôsobom zasiahol do práv sťažovateľky, keď v závere inšpekčného záznamu uložil sťažovateľke záväzné pokyny.

18. Sťažovateľka je toho názoru, že ak orgán verejnej správy v akejkoľvek listine ukladá povinnosti pre kontrolované osoby, potom autoritatívne zasahuje do chránených práv týchto kontrovaných osôb a následkom týchto uložených povinností, prípadné nespĺnenie týchto povinností môže viesť k uloženiu finančnej pokuty, čo je aj prípad sťažovateľky. Podľa sťažovateľky tento záver vyplýva aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Predmetným inšpekčným záznamom bola totiž konštatovaná deliktuálna zodpovednosť sťažovateľky za porušenie príslušných právnych predpisov a predmetným inšpekčným záznamom boli navyše sťažovateľke uložené opatrenia, ktorých neplnenie je v zmysle zák. č. 250/2007 Z. z. vynúiteľné (§ 24 cit. zák.). Je preto nesporné, že predmetný inšpekčný záznam a jeho závery do subjektívnych práv a povinností sťažovateľky zasahuje (do sféry organizačnej, dobrého mena sťažovateľky a pod.).

19. Podľa sťažovateľky sú záväzné pokyny a opatrenia všeobecné a neurčité, uložené opatrenie je nevykonateľné, nespĺňajúce požiadavku tzv. materiálnej vykonateľnosti požadovanej pre výrok rozhodnutia. Nezrozumiteľnosť spočíva v tom, že na dodržiavanie príslušného ustanovenia právnych predpisov nie je možné prijať žiadne opatrenia a aj v tom, že opatrenie nešpecifikuje, ktoré konkrétne výrobky mali byť zakázané a nie je uvedené ani aké informácie v štátnom jazyku mali chýbať u týchto

výrobkov a nie je z opatrenia zrejmé, ani akým osobitným predpisom nemali predmetné výrobky vyhovovať, pričom nie je dôvodný ani odkaz, že opatrenie je súčasťou inšpekčného záznamu. Sťažovateľ uviedol, že opatrením na mieste bol vydaný zákaz na predaj 5 druhov výrobkov v celkovej hodnote 274,24 eura, pričom ani nie je uvedené, dokedy tento zákaz platí. Preto aj takéto uloženie opatrení a povinností zistené kontrolou musí mať svoj základ v riadne zistenom skutkovom stave a musí byť odôvodnené. Krajský súd zrejme neposudzoval výrokovú časť inšpekčného záznamu - záväzné pokyny, ktorou ukladá žalovaný povinnosti pre sťažovateľku a odôvodnenie rozhodnutia podľa § 47 ods. 2 a 3 Správneho poriadku, čím nepoužil správny právny predpis. Dlhodobá súdna judikatúra sa riadi názorom, že práva obvineného zo správneho deliktu sú rovnaké ako práva obvineného z trestného činu. Sťažovateľka považuje okrem napadnutého rozhodnutia aj inšpekčný záznam za nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

20. Podľa sťažovateľky krajský súd nesprávne právne posúdil námietku, že sťažovateľke bolo upreté právo na oboznámenie sa s podkladom pre rozhodnutie (vyjadrenie inšpektorov ku kontrole) a nedostatočne svoje rozhodnutie odôvodnil, čím došlo k porušeniu čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky. Sťažovateľka mala s poukazom na § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku právo na vyjadrenie k podkladu rozhodnutia a správny orgán mal na to sťažovateľku vyzvať. Sťažovateľka je chránená zákonom s vyššou právnou silou, ako je Správny poriadok a hlavne ako zák. č. 128/2002 Z.z., ktorým je Ústava Slovenskej republiky a Dohovor. Podľa názoru sťažovateľky je jedno, či úradný záznam, obsahom ktorého bolo vyjadrenie inšpektorov k priebehu vykonanej kontroly, obsahoval len podrobnejšie opísanie priebehu kontroly zaznamenané v inšpekčnom zázname a vyjadrenia k námietkam sťažovateľky, a že bol teda určitým interným poskytnutím informácie nadriadenému, ktorý neobsahoval nové zistenia alebo iné rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k uloženým opatreniam, podstatné je, že žalovaný si k rozhodnutiu zabezpečoval a zabezpečil podklady, ktoré v rozhodnutí špecifikoval a použil ako dôkaz, a sťažovateľke nebolo umožnené, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohla s týmto dôkazom oboznámiť a aby sa mohla k tomuto dôkazu vyjadriť.

21. Sťažovateľka nemôže byť ukrátená na svojich právach na obhajobu a riadny proces len z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a veci žalovaným aj krajským súdom, resp. tým, že zák. č. 128/2002 Z.z. v § 6 ods. 2 stanovuje príliš krátku dobu na vydanie rozhodnutia o námietkach. Sťažovateľka poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Szd 7/2009 zo dňa 23. marca 2010. Podľa sťažovateľky ide o procesné pochybenie správneho orgánu a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia (napr. rozsudky Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Sžo/55/2010, 5Sž/24/2008, 4Sžo/10/2011, 3Sžd/72/2009, rozsudky Najvyššieho správneho súdu Českej republiky 7A 112/2002 a 7 As 40/2003) a krajský súd len formálnym spôsobom, riadne a dostatočne neodôvodnil svoje rozhodnutie.

22. Sťažovateľka v žalobe poukazovala aj na nedostatočne zistený a zdokumentovaný stav v inšpekčnom zázname, napr. že doklad o kúpe neobsahoval presný názov odpredaného výrobku Cabomba, ale len názov „rastlina“ avšak inšpektori už ďalej odsúhlasili kontrolný nákup podľa cenovej evidencie vedenej v ERP. Sťažovateľka namietala, že správnosť účtovania kontrolného nákupu je možné odsúhlasiť len na základe cenovej evidencie, ktorá ma byť vedená v ERP, alebo iným spôsobom (na dodacích listoch, v PC, v samostatnom liste a pod.) a nie len na základe cenovej informácie. V prípade sťažovateľky je zrejmé, že žalovaný odsúhlasil cenu „capomby“ podľa cenovej evidencie vedenej v ERP. Žalovaný nemohol odsúhlasiť správnosť ceny „capomba“ len podľa cenovky, nakoľko cena na cenovke nemusela byť správna, a keď odsúhlasil správnosť ceny „capomba“ podľa cenovej evidencie vedenej v ERP, tak je zrejmé že žalovaný konal nezrozumiteľne a nepreskúmateľne. V cenovej evidencii vedenej v ERP nie je evidovaná predajná cena „capomba“ ale len cena „rastliny“ (dôkazom vedenia cenovej evidencie v ERP je doklad o kúpe vydaný z tejto ERP), tak je nepreskúmateľné ako mohol vlastne odsúhlasiť žalovaný správnosť ceny „capomba“, keď v cenovej evidencii sa predajná cena tohto tovaru nenachádza rovnako ako sa na doklade o kúpe nenachádza druh tovaru „capomba“. Sťažovateľka je toho názoru, že krajský súd nesprávnym pochopením vyjadrenia žalovaného a dostatočným nepreskúmaním danej problematiky, následne aj nesprávne danú námietku sťažovateľky odôvodnil.

23. Sťažovateľka ďalej k rozdielom v obsahu inšpekčných záznamov namietala, že nie je možné pripustiť, aby inšpektori podpísali obidva inšpekčné záznamy (obidva v origináli) a aby sa uspokojili s tým, že jeden inšpekčný záznam neobsahuje náležitosti, ktoré obsahuje aj druhý inšpekčný záznam. Sťažovateľka uviedla, že nejde o kópie inšpekčného záznamu, ale o rovnocenné originály vytlačené z tlačiarne, ktoré sú na všetkých stranách podpísané jednak sťažovateľkou a jednak inšpektormi.

24. Sťažovateľka je toho názoru, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, keď jeho právne posúdenie nevychádza zo správneho súdneho poriadku (§ 139), svoj rozsudok riadne neodôvodnil, keď za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie treba považovať tiež nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Sťažovateľka považuje odôvodnenie rozsudku krajského súdu za príliš formalistické a nedostatočne odôvodnené a nesprávne právne posúdené. Odôvodnenie je podľa sťažovateľky nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože krajský súd vôbec neuviedol, v čom sú žalobné námietky neopodstatnené.

25. Na základe vyššie uvedeného sťažovateľka žiadala, aby kasačný súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie zruší a vráti žalovanému na ďalšie konanie resp. aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania.

B)

26. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 28.05.2018 (č. I. 82) žalovaný k údajnému nesprávnemu právnomu posúdeniu veci uviedol, že inšpekčný záznam ako výstup z kontroly vykonanej inšpektormi Inšpektorátu SOI nie je rozhodnutím Inšpektorátu SOI (ako prejav rozhodovacej činnosti), ale len zápisom z kontroly, pri ktorej inšpektori porovnávajú zistený stav so stavom vyžadovaným právnym predpisom. V danom prípade ide o prejav kontrolnej činnosti SOI nie činnosti rozhodovacej. Pri kontrole inšpektori nijako nerozhodujú o právach a povinnostiach kontrolovaného subjektu, ale len dokumentujú skutkový stav zistený počas kontroly. Primerane k ustanoveniam Správneho poriadku je možné považovať inšpekčný záznam za zápisnicu, nie však za rozhodnutie v konaní, pričom je nespochybniteľné, že za zápisnicu nie sú kladené požiadavky ustanovené pre rozhodnutie.

27. Výkon kontroly ako taký tiež nie je možné vzhľadom na charakter považovať za správne konanie. Inšpekčný záznam je podľa názoru žalovaného správnym aktom sui generis a musí primerane plniť požiadavky § 22 Správneho poriadku, rozhodne však nemusí obsahovať výrok, odôvodnenie, poučenie. Je tiež nelogické, aby kontrolný orgán analogicky k rozhodnutiam odôvodňoval kontrolné zistenia, na ktoré v podstate nemá vplyv, keďže len dokumentuje stav v kontrolovannej prevádzke a tiež nie je známe, o čom by mali inšpektori pri kontrole kontrolovaný subjekt analogicky poučovať. Žalovaný zastáva názor, že inšpekčný záznam a jeho závery nie sú ani v prípade zistených nedostatkov spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv kontrolovaného subjektu, nakoľko nie je subjektívnym právom kontrolovaného subjektu správať sa protiprávne. Práve aplikácia ustanovenia § 47 na inšpekčný záznam, ktorú žiada sťažovateľka, by znamenala nesprávne právne posúdenie veci.

28. Navyše, pokiaľ má byť inšpekčný záznam považovaný za rozhodnutie, nebolo mi možné viesť kvôli prekážke res iudicata správne konania o vyvedení zodpovednosti za zistené protiprávne konania tak, ako to ukladajú jednotlivé SOI dozorované právne predpisy. Nakoľko sú konania vedené na základe kontrolných zistení SOI zaznamenaných v inšpekčných záznamoch dlhodobo v rozhodovacej činnosti súdov (aj rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) akceptované, práve prijatie názoru sťažovateľky by predstavovalo odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

29. Žalovaný je toho názoru, že kasačná sťažnosť sťažovateľky je neopodstatnená a žiadal, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol a sťažovateľke nepriznal trov konania.

IV.

Právne názory kasačného súdu

30. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný

(§ 438 ods. 2 S. s. p.) postupom podľa § 492 ods. 2 S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli, ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. februára 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

31. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania správneho súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov. V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti vyššie uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti.

32. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

33. Sťažovateľka podala kasačnú sťažnosť proti rozsudku krajského súdu, ktorým bola správna žaloba zamietnutá. Sťažovateľka v kasačnej sťažnosti namietala nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. a odklon od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu v zmysle § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. Tieto sťažnostné dôvody vyhodnotil kasačný súd ako neopodstatnené.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 128/2002 Z.z. v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, 1a) najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečne, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z.z. v cit. znení orgánom kontroly vnútorného trhu je Slovenská obchodná inšpekcia; vo svojej kontrolnej a rozhodovacej činnosti je nezávislá.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z.z. v cit. znení Slovenská obchodná inšpekcia kontroluje vnútorný trh podľa § 2 a podľa osobitných predpisov. 1a)

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z.z. v cit. znení Slovenská obchodná inšpekcia pri kontrole vnútorného trhu u fyzických osôb a právnických osôb predávajúcich alebo dodávajúcich výrobky na vnútorný trh alebo poskytujúcich služby (ďalej len "kontrolované osoby")

a) zisťuje nedostatky pri výkone kontroly podľa odseku 1,

b) vyžaduje odstránenie zistených nedostatkov a škodlivých následkov, ukladá ochranné opatrenia na ich odstránenie,

c) kontroluje plnenie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov,

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 128/2002 Z.z. v cit. znení Slovenská obchodná inšpekcia je pri kontrole oprávnená

a) vydávať záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov,

b) požadovať od kontrolovaných osôb potrebné informácie a doklady,

c) požadovať, aby výrobky boli označené vhodným upozornením na riziká, ktoré môžu vyplývať z použitia výrobkov, 11)

d) zakázať dodávku a predaj výrobkov alebo poskytovania služieb (§ 6),

e) nariadiť účinné a okamžité stiahnutie výrobku z trhu, a ak treba, aj jeho zničenie na náklady

kontrolovanej osoby, nariadiť zverejnenie upozornení na riziká výrobkov v prípade ohrozenia života alebo zdravia, alebo majetku spotrebiteľov,

f) vyhotovovať obrazové, zvukové a obrazovo-zvukové záznamy na zdokumentovanie zistených nedostatkov,

g) vykonávať kontrolné nákupy.

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z.z. v cit. znení kontrolu vnútorného trhu vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia prostredníctvom inšpektorov, ktorí sú zamestnancami Slovenskej obchodnej inšpekcie.

Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 128/2002 Z.z. v cit. znení inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb

a) zakáže do vykonania nápravy

1. dodávku, predaj alebo použitie výrobkov alebo poskytovanie služieb, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom, 1a)

2. výkon prevádzkovej alebo obchodnej činnosti až na dva prevádzkové alebo predajné dni,

3. používanie neoverených určených meradiel, ak overeniu podliehajú, alebo meradiel nezodpovedajúcich osobitným predpisom, technickým normám alebo schválenému typu, 5)

b) nariadi znehodnotenie výrobkov, ak je zjavné, že nie sú bezpečné; 15) ak ide o potravinárske výrobky, ich výskyt oznámi bezodkladne orgánu Štátnej veterinárnej a potravinovej správy 16) a príslušnému orgánu na ochranu zdravia, 17)

c) nariadi záväzným pokynom kontrolovanej osobe vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov,

d) zakáže uskutočnenie predajnej akcie 10aa) alebo jej pokračovanie, ak je dôvodná obava, že sú ohrozené alebo porušované práva spotrebiteľa.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z.z. v cit. znení opatrenia podľa odseku 1 oznámi inšpektor ústne kontrolovanej osobe a vyhotoví o nich písomný záznam. Ak kontrolovaná osoba s opatreniami podľa odseku 1 nesúhlasí, môže proti nim podať do troch dní odo dňa ich doručenia písomné námietky. Námietky nemajú odkladný účinok. O námietkach rozhodne riaditeľ inšpektorátu do piatich dní od ich doručenia. Rozhodnutie sa doručí kontrolovanej osobe a je konečné.

Podľa § 7 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z.z. v cit. znení kontrolovaná osoba je povinná umožniť inšpektorom a prizvaným osobám vykonať kontrolu, najmä umožniť vstup do objektov, prevádzkarní, na pozemky a do iných priestorov, ktoré súvisia s predajom výrobkov a poskytovaním služieb.

Podľa § 7 ods. 3 zák. č. 128/2002 Z.z. v cit. znení kontrolovaná osoba je povinná v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžité nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu.

Podľa § 7 ods. 5 zák. č. 128/2002 Z.z. v cit. znení na konanie podľa odsekov 1 až 4 sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní. 22)

Podľa § 12 zák. č. 128/2002 Z.z. v cit. znení na konanie podľa tohto zákona sa použije všeobecný predpis o správnom konaní, 22) ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Na úvod považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že v zmysle doterajšej judikatúry Najvyššieho súdu nesprávne právne posúdenie vecí, teda nesprávna aplikácia objektívneho práva (kasačný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.) nastáva v prípade, ak správny súd na riadne zistený skutkový stav použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval.

35. Kasačný súd na základe vyššie uvedených kritérií preskúmal rozsudok krajského súdu a dospel k záveru, že právne posúdenie preskúmanej veci krajským súdom bolo správne, súladné so zákonom a sťažovateľka neuviedla žiadne relevantné argumenty, pre ktoré by bolo potrebné dospieť k záveru o nesprávnosti právneho posúdenia veci krajským súdom. Kasačný súd zhodne s názorom krajského súdu konštatuje, že napadnuté rozhodnutie, ktorým boli potvrdené sťažovateľke uložené opatrenia, je zákonné. Zároveň odôvodnenie rozsudku krajského súdu vytvára dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, pričom kasačný súd vo svojom odôvodnení jeho dôvody doplnil.

36. Sťažovateľka videla nesprávne právne posúdenie v tom, že krajský súd ustálil porušenie povinností na strane sťažovateľky, ktoré viedli k uloženiu povinností na dosiahnutie nápravy a že v časti uloženia týchto povinností je inšpekčný záznam dostatočne určitý, zrozumiteľný a vykonateľný. Podľa sťažovateľky krajský súd zrejme neposudzoval výrokovú časť inšpekčného záznamu - záväzné pokyny, ktorou ukladá žalovaný povinnosti pre sťažovateľku a odôvodnenie rozhodnutia podľa § 47 ods. 2 a 3 Správneho poriadku, čím nepoužil správny právny predpis. Jednotlivé porušenia povinností sťažovateľkou, konštatované v inšpekčnom zázname a následné záväzné pokyny a opatrenia považuje sťažovateľka za nezákonné, neurčité a nezrozumiteľné (bližšie body 17 až 19 tohto rozsudku) Kasačný súd vyhodnotil tieto námietky ako nedôvodné.

37. Úvodom kasačný súd rovnako ako krajský súd poukazuje na účel štátnej kontroly výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorým je zabezpečenie dodržiavania zák. č. 250/2007 Z.z. a iných právnych predpisov (§ 1 ods. 1 písm. a/, § 2 zákona č. 128/2002 Z.z.). V rámci výkonu kontroly sa primárne zisťuje dodržiavanie právnych predpisov, čomu zodpovedá obsah inšpekčného záznamu, ktorého nosnou časťou je opis zistených porušení zákona. Výkon kontroly predstavuje skôr faktickú činnosť spočívajúcu v získavaní, zaznamenávaní a zadokumentovaní informácií zodpovedajúcich objektívnej realite u kontrolovanej osoby v určenom období, tak ako ich inšpektori vnímali svojimi zmyslami, a ich porovnávanie s požiadavkami platných právnych predpisov (zisťovane skutkového stavu). Je nepochybné, že pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu upravuje zákon č. 128/2002 Z.z. Ako vyplýva z kontextu ustanovení zákona č. 128/2002 Z.z. (§ 4, § 5, § 6) inšpektori, prostredníctvom ktorých Slovenská obchodná inšpekcia vykonáva kontrolu vnútorného trhu, sú pri výkone kontroly okrem iného oprávnení ukladať kontrolovaným subjektom aj opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, o čom má inšpektor vyhotoviť písomný záznam. Aj v preskúmvanej veci inšpektori uložili sťažovateľke pri vykonanej kontrole 06.06.2017 záväzné pokyny a opatrenie na mieste, ktoré sú v písomnej podobe zachytené v inšpekčnom zázname z kontroly.

38. Kasačný súd považuje v prvom rade za potrebné sa vyjadriť ku charakteru záväzných pokynov a opatrení na mieste, ktoré je možné v zmysle zák. č. 128/2002 Z.z. uložiť kontrolovanému subjektu. Ide o opatrenia, ktoré nemožno chápať ako sankciu, aj keď sa tak môžu na prvý pohľad javiť. Ich úlohou však nie je trestať, teda neplniť represívnu funkciu, ale funkciu ochrannú a najmä funkciu reparačnú, teda zabezpečiť nápravu tým, že sa odstráni jestvujúci protiprávny stav, ktorým je dôsledkom porušenia povinnosti zo strany kontrolovaného subjektu. Vo vzťahu k zák. č. 128/2002 Z.z. ide o opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, ktoré vznikli porušením zák. č. 250/2007 Z.z. Vo svetle uvedeného nie sú dôvodné požiadavky sťažovateľky týkajúce sa aplikácie zásad správneho trestania, či dokonca zásad trestných.

39. Kasačný súd súhlasí s tým, že uloženie opatrení zistené kontrolou musí mať svoj základ v riadne zistenom skutkovom stave, avšak kasačný súd nedospel k záveru, že by sa tak v preskúmvanom prípade nestalo a má za to, že záväzné pokyny, resp. opatrenie boli formulované dostatočne jednoznačne. Kasačný súd nevyhodnotil ako dôvodnú ani námietku sťažovateľky, že by nenapĺňali požiadavku tzv. materiálnej vykonateľnosti a že nie sú dostatočne určité či zrozumiteľné. Na výkon kontroly sa použije Správny poriadok primerane, ak zák. č. 128/2002 Z.z. neustanovuje inak (§ 12). Takouto výnimkou je napr. § 7 ods. 1 až 4, kde sú upravené práva a povinnosti kontrolovanej osoby pri výkone kontroly, medzi ktoré patrí aj povinnosť v určenej lehote odstrániť zistené nedostatky, ich príčiny alebo vykonať okamžite nevyhnutné opatrenia na ich odstránenie a podať o nich a o ich výsledkoch v určenej lehote správu inšpektorátu. Z uvedeného vyplýva, že samotný výkon kontroly nie je možné považovať v celom rozsahu za konanie správne.

40. Samotné vyhotovenie písomného záznamu z kontroly má svoj zákonný podklad v uvedených ustanoveniach zákona č. 128/2002 Z.z., a to nielen v prípade, ak sú pri kontrole uložené opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov. Výsledkom kontroly zaznamenané v inšpekčnom zázname môžu, ale nemusia byť zistenia o porušení právnych predpisov (napr. zák. č. 250/2007 Z.z.). Inšpekčný záznam je písomným záznamom o výsledku kontroly, ktorého obsah ani náležitosti nevymedzuje zákon. Vzhľadom

na jeho účel, ktorým je zdokumentovanie výsledkov kontroly a konštatovanie porušení právnych predpisov, nie sú na jeho obsah kladené formálne požiadavky rozhodnutia, teda výrok, odôvodnenie a poučenie. Inšpekčný záznam a jeho špecifická vnútorná systematika, sama o sebe nemôže znamenať jeho nezrozumiteľnosť, t.j. aj nezrozumiteľnosť alebo neurčitost' opatrení nadväzujúcich na jednotlivé kontrolné zistenia.

41. Ako správne uviedol krajský súd, výkon kontroly výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu nemožno teda stotožňovať v celom rozsahu s vedením správneho konania a na vyhotovenie inšpekčného záznamu sa nevzťahovali kritériá stanovené zákonom pre rozhodnutie (§ 46, § 47 Správneho poriadku). Inšpekčný záznam možno chápať ako správny akt sui generis, u ktorého prevažuje viac objasňujúci ako nariaďovací charakter. Podľa kasačného súdu je možné vnímať inšpekčný záznam zároveň ako skutkovo-právny podklad pre rozhodnutie správneho orgánu.

42. Ak sú v inšpekčnom zázname konštatované porušenia a uložené záväzné pokyny na odstránenie zistených nedostatkov a opatrenia na mieste, musí byť z inšpekčného záznamu zrejmé, na základe čoho boli tieto uložené, a to s poukazom na zistený skutkový stav. Kasačný súd má za to, že inšpekčný záznam vyhotovený u sťažovateľky túto požiadavku spĺňa. Je z neho možné vyvodit', na základe akých porušení boli uložené záväzné pokyny a opatrenie na mieste, a to presným opisom zistení osobitne ku každému konkrétnemu porušeniu a následnému pokynu a opatreniu, pričom jednotlivé zistenia sú opísané zrozumiteľne, bez vyvolania pochybností o ich obsahu. Inšpekčný záznam taktiež obsahoval miesto, čas a predmet vykonanej kontroly, označenie kontrolného a kontrolovaného subjektu a bol opatrený podpismi oprávnených osôb (inšpektorov a žalobkyne) s vyjadrením - vysvetlivkou žalobkyne.

43. Inšpekčný záznam ako výsledok faktickej činnosti inšpektorov obsahuje dostatočne zistený skutkový stav, a to na základe získavania, zaznamenávania a zdokumentovania dodržiavania ustanovení zák. č. 250/2007 Z.z. Pokiaľ sťažovateľka namietala, že samotný odkaz na inšpekčný záznam nepostačuje, kasačný súd sa stotožňuje s krajským súdom v tom, že jednotlivé opatrenia uvedené v časti inšpekčného záznamu označenom ak „Záväzné pokyny“ zrozumiteľne obsahovo a funkčne nadväzujú na časť inšpekčného záznamu označenú ako „Zistený skutkový stav“, kde Inšpektorát SOI popisuje kontrolné zistenia. Inšpekčný záznam tvorí jeden celok, ktorý v špecifickej forme obsahuje kontrolné zistenia - porušenia zák. č. 250/2007 Z.z. aj prijaté opatrenia. Neobstoja preto námietky sťažovateľky, že samotné opatrenie nešpecifikuje, ktoré konkrétne výrobky mali byť zakázané, nie je uvedené aké informácie v štátnom jazyku chýbajú, akým osobitným predpisom nemali predmetné výrobky vyhovovať, či nedostatočne zistenom a zdokumentovanom stave vo vzťahu k doklade o kúpe výrobku Capomba a jeho cene. Tieto skutočnosti sú zrejmé z inšpekčného záznamu ako celku.

44. K ďalšej námietke sťažovateľky, že opatrením na mieste bol vydaný zákaz na predaj 5 druhov výrobkov v celkovej hodnote 274,24,- €, pričom ani nie je uvedené, dokedy tento zákaz platí, kasačný súd dodáva, že z podstaty a účelu opatrenia uloženého na mieste, ktorým je odstránenie porušenia zák. č. 250/2007 Z.z., je nepochybné, že zákaz predaja výrobkov uvedených v inšpekčnom zázname platí do vtedy, kým nedôjde k odstráneniu kontrolou zistených nedostatkov (t.j. odstránenie chýbajúcich informačných povinností v štátnom jazyku).

45. Kasačný súd vyhodnotil za irelevantnú aj námietku o nedostatočne zistenom a zdokumentovanom stave v inšpekčnom zázname, že doklad o kúpe neobsahoval presný názov odpredaného výrobku „cabomba“, ale len názov „rastlina“ avšak inšpektori už ďalej odsúhlasili kontrolný nákup podľa cenovej evidencie vedenej v ERP (viď bod č. 22 tohto rozsudku). Kasačný súd v tejto súvislosti uvádza, že na základe vykonanej kontroly bolo zistené, že výrobok „capomba“ nebol v čase kontroly žiadnym spôsobom pre spotrebiteľa označený informáciou o množstve a predajnej cene tohto výrobku, ako aj to, že v doklade o kúpe bol nesprávne uvedený názov zakúpeného výrobku „capomba“, ale tento výrobok bol uvedený len ako „rastlina“.

46. Námietku sťažovateľky, že Inšpektorát SOI konal nezrozumiteľne a nepreskúmateľne vyhodnotil kasačný súd za účelovú. Cenu výrobku „capomba“ bolo možné zistiť z cenovej informácie (suma 2,60

€), hoc táto pri výrobku chýbala, čo však neznamená, že cenovú informáciu, a teda aj cenu kontrolného nákupu tovaru (aj keď označenej len ako „rastlina“) nebolo možné zistiť z cenovej evidencie vedenej v ERP. Informáciu o cene výrobku kontrolovaného nákupu tak bolo možné odsúhlasiť, a to za prítomnosti vedúcej prevádzky, resp. inej zodpovednej osoby. V danom prípade boli uvedené zistenia v rozpore s rôznymi ustanoveniami zák. č. 250/2007 Z.z., čoho výsledkom bolo vydanie dvoch záväzných pokynov.

47. Ako už bolo vyššie uvedené, na konanie podľa zákona č. 128/2002 Z.z. sa použijú primerane ustanovenia Správneho poriadku, teda napadnuté rozhodnutie ako rozhodnutie o námietkach podľa § 6 ods. 2 zák. č. 128/2002 Z.z. musí obsahovať štandardy formálnych náležitostí rozhodnutia podľa § 46 a § 47 Správneho poriadku. Z obsahu napadnutého rozhodnutia o námietke podľa názoru kasačného súdu vyplýva, že toto rozhodnutie spĺňa zákonom predpísané náležitosti a rozhodnutie rešpektuje požiadavku určitosti, preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti. Kasačný súd považuje napadnuté rozhodnutie za zrozumiteľné, logické, zodpovedajúce skutkovému stavu veci a zákonnej úprave na tento stav sa vzťahujúcej. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, ktoré skutočnosti tvorili podklad rozhodnutia, akými úvahami sa žalovaný riadil pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnal námietkou sťažovateľky smerujúcimi proti opatreniam uloženým na základe výsledku kontroly dodržiavania zák. č. 250/2007 Z.z.

48. Podľa kasačného súdu neobstojí ani argument sťažovateľky, že inšpekčným záznamom bolo zasiahnuté do subjektívnych práv sťažovateľky. Sťažovateľka okrem konštatovania, že bolo zasiahnuté do sféry organizačnej, dobrého mena sťažovateľky a pod. žiadnym spôsobom túto svoju námietku nepreukázala. Navyše ako už bolo viac krát zmienené, záväznými pokynmi a opatreniami sa dosahuje zosúladenie zisteného protiprávneho stavu so stavom súladným s právnymi predpismi, a preto nie je zrejmé, aký zásah do práv sťažovateľky by mal uložením opatrení nastať.

49. Podľa sťažovateľky krajský súd nesprávne právne posúdil aj námietku, že sťažovateľke bolo upreté právo na oboznámenie sa s podkladom pre rozhodnutie (vyjadrenie inšpektorov ku kontrole) a nedostatočne svoje rozhodnutie odôvodnil, čím došlo k porušeniu čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky právo na obhajobu a riadny proces (viď body 20 a 21 tohto rozsudku). Pokiaľ sťažovateľka namieta, že mala s poukazom na § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 Správneho poriadku právo na vyjadrenie k podkladu rozhodnutia a malo jej byť umožnené, aby sa mohla s týmto dôkazom oboznámiť, tak kasačný súd uvádza, že toto právo jej v správnom konaní odopreté nebolo. Úradný záznam obsahujúci vyjadrenie inšpektorov č. 738 a 734 je súčasťou administratívneho spisu a sťažovateľka sa s ním mohla oboznámiť a vyjadriť sa k nemu.

50. Kasačný súd sa nestotožňuje s tvrdením sťažovateľky, že žalovaný mal sťažovateľku vyzvať na vyjadrenie k úradnému záznamu, nakoľko ustanovenia Správneho poriadku sa aplikujú v zmysle § 12 zák. č. 128/2002 Z.z. len primerane, čo v praxi znamená, že sa budú uplatňovať, ak je to vzhľadom na príslušné zákonné ustanovenie, zmysel a účel zák. č. 128/2002 Z.z. možné a najmä primerané. V prípade rozhodovania o námietkach, kde citovaný zák. č. 128/2002 Z.z. stanovuje povinnosť žalovaného rozhodnúť o námietkach do piatich dní od ich doručenia, nie je možné povinnosť vyzvania na vyjadrenie k predmetného úradného záznamu, považovať za primerané použitie Správneho poriadku. Túto požiadavku vyplývajúcu zo Správneho poriadku preto nebolo možné od žalovaného spravodlivo a bez neprimeraného formalizmu požadovať.

51. Aj podľa názoru kasačného súdu navyše úradný záznam, obsahom ktorého bolo vyjadrenie inšpektorov k priebehu vykonanej kontroly, neobsahoval nové zistenia alebo iné rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k uloženým opatreniam. Navyše sťažovateľka vôbec nespresnila, ktorou časťou, resp. či ako celok úradný záznam a akým spôsobom zasiahol do jej práv, keď kasačný súd zistil, že kontrolný záznam obsahoval len popis priebehu kontroly. Preto postupom žalovaného nebolo sťažovateľke znemožnené účinne obhajovať jej procesné práva a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle Ústavy Slovenskej republiky.

52. Sťažovateľka ďalej namietala rozdielny obsah inšpekčných záznamov, resp. že záznam odovzdaný kontrolovanej osobe neobsahuje vyjadrenie k inšpekčnému záznamu (viď bod č. 23 tohto rozsudku). Ani

túto námietku nevyhodnotil kasačný súd ako dôvodnú, nakoľko vyjadrenie k inšpekčnému záznamu nie je povinnosťou kontrolovaného subjektu. Inšpektori po vyhotovení inšpekčného záznamu umožnia kontrolovanému subjektu uviesť ďalšie skutočnosti, ktoré považuje kontrolovaná osoba za potrebné dodať, avšak nie je to jeho povinnosťou. Rovnako nie je povinnosťou kontrolovaného subjektu dopísať vyjadrenie aj na vyhotovenie, ktoré sa mu odovzdá. Neuvedenie vyjadrenia kontrolovaného subjektu vo vyhotovení, ktorým disponuje sťažovateľka nemôže byť dané na zodpovednosť Inšpektorátu SOI a nie je dôvodom na vyhodnotenie inšpekčného záznamu ako ani napadnutého rozhodnutia za nezákonného.

53. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu a tým spôsobeného odklonu od ustálenej rozhodovacej činnosti kasačného súdu Najvyšší súd uvádza, že krajský súd sa v odôvodnení správne zaoberal pre konanie relevantnými námietkami a argumentmi, a preto nemožno rozhodnutie, v ktorom krajský súd nedal podrobnú odpoveď na všetky sťažovateľom nastolené otázky bez ďalšieho za arbitrárne, nedostatočne odôvodnené či nezákonné.

54. Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016).

55. Kasačný súd má na základe vyššie uvedených záverov za preukázané, že krajský súd vec správne právne posúdil, keď žalobu zamietol. Napadnuté rozhodnutie žalovaného má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle Správneho poriadku, pričom vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý je logicky vyhodnotený a v súlade so zákonom riadne právne posúdený. Uvedené možno konštatovať aj o rozhodnutí krajského súdu, ktoré spĺňa atribúty rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces a v konaní sa rozhodovaní krajského súdu nebolo zistené porušenie zákona (§ 440 S.s.p.).

56. Pre úplnosť považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne nové skutočnosti a námietky, právne významné pre uvedené konanie, s ktorými by sa krajský súd v rámci svojho konania nezaoberal. Kasačný súd sa bližšie nezaoberal ani sťažovateľkou spomenutou rozhodovacou činnosťou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Českej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky, nakoľko ju nepovažoval vzhľadom na vyššie uvedené závery pre vec za relevantnú. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že hoci sťažovateľka argumentovala rozhodovacou činnosťou, tak pre správne posúdenie veci podľa názoru kasačného súdu nie je podstatné, koľko „judikátov“ ten ktorý účastník cituje, ale rozhodujúce je, k akým právnym záverom s ohľadom na obdobné skutkové okolnosti prípadu a relevantnú právnu úpravu správny súd v tam riešenom prípade dospel.

57. Námietky sťažovateľky uplatnené v kasačnej sťažnosti nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol. Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

58. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).